

‘Zie je Fred dan zie je Zus, zie je Zus dan zie je Fred’, zeiden vrienden en familie vaak over het echtpaar Fred (78) en Zus (74) de Boer. Maar die uitspraak is nu niet meer van toepassing. Fred woont nog altijd in hun huis in het Groningse Kommerzijl, Zus heeft hij moeten verhuizen naar Interzorg De Hullen in Roden.

“Dit is het enige dat ik nog voor haar kon doen”

“Eigenlijk heet ze Jannie, maar voor mij is ze Zus”, begint Fred de Boer te vertellen over zijn vrouw. “Zo werd ze genoemd toen ik haar leerde kennen, zij was het kleine zusje in gezin.” Zijn Amsterdamse tongval verklapt dat hij hier niet is geboren: “Ik ben een rasechte hoofdstedeling en Zus is Friezin van geboorte.”
Toen Fred zijn aanstaande vrouw leerde kennen, was het geen eenvoudig liefdespad voor hem: “Ik vond het een heel leuk meisje, dus schreef ik haar een brief. Daar kwam geen reactie op. En toen nog één en nog één. Niks.” Maar de aanhouder wint, zo blijkt: Fred bleef een half jaar lang elke week een brief schrijven naar het meisje van zijn dromen, tot ze het toch aandurfde om te reageren. Een maand geleden waren ze 54 jaar getrouwd.

‘Dat vieren wij nog samen meid!’

Het paar vertrok al snel uit Amsterdam en ging uiteindelijk op het Groninger land wonen: “Ik heb iets met beesten”, licht Fred toe. “Amsterdam missen? Och nee, oh nee, haha!” Zijn vrouw mist hij des te meer, meer dan hij met woorden kan uitdrukken. Omdat ze niet meer bij hem woont maar ook omdat ze steeds een stukje verder wegglijdt: “Ze is dementerend. Onze zoon en de huisarts vonden twee jaar geleden eigenlijk al dat het thuis niet meer ging.” Dan krijgt hij het moeilijk: “Sorry hoor”, verontschuldigt hij zich. Dan, triomfantelijk: “Maar uiteindelijk hebben we toch nog twee jaar met elkaar op vakantie gekund! Dan liepen we met z’n tweetjes boven in de bergen en dan waren we zo ontzettend gelukkig.” De herfst na hun laatste vakantie werd het moeilijk: “Ik kon écht niet meer. Maar ik zei tegen Zus: ‘Weet je wat? Kerst en Oud & Nieuw dat vieren wij nog samen meid!’. En dat is ook gelukt.” Fred probeerde het moment om uit elkaar te gaan steeds voor zich uit te schuiven: “Dan dacht ik: als ik het nou nog twee maanden volhou, of tot onze trouwdag in april...”

Geen onvertogen woord

Het uit handen geven van de zorg voor de liefde van je leven, Fred kon er niet meer omheen. Zus kwam eerst voor drie weken in De Hullen in Roden. “Vanaf het begin dacht ik al: ze is hier op haar plek.” Toch ging de betrokken echtgenoot in die weken langs andere zorginstellingen om de meest geschikte plek voor zijn vrouw te zoeken. “Soms stond ik binnen 10 minuten alweer buiten, geen één plek haalde het bij De Hullen. De mensen die daar werken zijn daar zúlke schatten...
Dat is écht geweldig. Ik weet dat ze het niet makkelijk hebben, maar ik heb nog nooit een onvertogen woord van hen gehoord”, Fred schiet even vol, van dankbaarheid deze keer.

Attente verrassingen

Nu en dan ontvangt Fred een bericht van de verzorging, met een foto van zijn prachtig gekapte vrouw of een filmpje dat ze vrolijk zit mee te zingen met André Hazes. “Ze heeft amper gezongen in haar leven, ze vond altijd dat ze vals zong. En dat is ook zo”, lacht Fred. Maar het filmpje klonk hem als muziek in de oren. Attente verrassingen komen soms op onverwachte momenten: “Zal ik je nog eens wat vertellen? Toen we 54 jaar getrouwd waren, stond de bakker hier voor de deur met een ontbijt voor mij. Van De Hullen.”

Hartstikke veel

Als alles weer zou mogen na deze coronacrisis? Dan ga ik eerst een partijtje met haar zoenen en vasthouden, reken maar.” Fred is even stil, denkt na: “En weet je wat ik ook met d’r ga doen? Ik ga schoenen met haar kopen, naar de kapper en een koppie koffie drinken met een gebakkie... Daar hoop ik héél erg op.” Ondanks alles is de liefde er niet minder op geworden: “Ik hou nog hartstikke veel van haar, nou en of! Ze was mijn alles voor me, ik kon blind op haar varen.”

Versoepeling bezoekregeling

Vanaf dinsdag 2 juni 2020 is bezoek beperkt en onder strikte voorwaarden mogelijk op alle locaties van Interzorg.

Kijk voor meer informatie op www.interzorg.nl

En dit gebeurt er ook in en rondom onze locaties:

Lekkers van de plaatselijke bakker.

Nu kan Zus onverminderd blind varen op haar man. “Het enige wat ik nog voor haar heb kunnen doen in deze situatie: ik heb haar kunnen brengen naar De Hullen.”